

Bijbelrooster - Petrus volgt Zijn Meester

Dinsdag 20 februari - Een nieuwe naam

Namelijk Simon, welke Hij ook Petrus noemde... - Lukas 6:14a

Je hebt een naam. Misschien vind je hem helemaal niet mooi. Soms denk je: hadden mijn ouders mij maar een andere naam gegeven. Simon kreeg een andere naam. De Heere Jezus gaf hem die naam: Petrus. Dat betekent: rots. De Heere Jezus noemde hem zo, omdat Petrus later zo'n schone en indrukwekkende geloofsbelijdenis tegen de Heere Jezus uitsprak: *Gij zijt de Christis, de Zoon van de levende God*. En die belijdenis is de rots waarop de Heere Zijn gemeente bouwt. In die gemeente krijgen jongeren ne ouderen een plaats. Ook jongeren, die van de Heere een andere naam krijgen. Als de Heere je bekeert, krijg je een andere naam. Dat is de naam die we eigenlijk allemaal dragen: de naam 'zondaar'. Dan ga je zien dat je tegen God gezondigd hebt. Wat geeft dat een verdriet. Dan valt je eigen naam, die voor je gevoel misschien niet zo mooi is, helemaal in het niet.

Heb jij die naam al geleerd? Nee, misschien wil je daar niet van horen. Je bent toch eigenlijk niet zo slecht in je eigen oog. Vraag maar of de Heere je er de ogen voor wil openen. En of Hij je in die weg een nieuwe naam wil geven. Welke naam dan? De naam, waarvan Psalm 87 zingt: *En doen de naam van Sions kinderen dragen*. Bij die naam valt je eigen mooie of minder mooie naam helemaal in het niet. Dat is de mooiste naam.

Lezen: Johannes 1: 35-43

Woensdag 21 februari - Wie volg jij?

En Hij zeide tot hen: Volgt Mij na - Mattheüs 4:19a

Ze waren aan het vissen. Simon Petrus en Andreas, zijn broer. En dan komt er opeens een vreemdeling langs, die hen roep en zegt: *Volg Mij*. Ze gehoorzamen die vreemdeling ook nog. Want ze laten alles in de steek, hun schepen, hun netten, zelf hun ouderlijk huis. Ze volgen zonder tegen te spreken.

Toch wel vreemd. Veronderstel dat je met je krantenwijk bezig bent of dat je met je vriend ergens loopt en er komt iemand langs die je helemaal niet kent en die roept: 'Volg mij! Kom met mij mee!' Dan doe je dat natuurlijk niet. Je gaat niet zomaar met een vreemde mee.

Maar deze Vreemdeling is niet zo maar een vreemde. Het is de Heere Jezus, de Zoon van God. Als Hij roept door Zijn Woord, dan moet je wel volgen. Dan kun je wel proberen je ertegen te verzetten, maar dat zal je niet lukken. Want Hij roept zelfs doden tot het leven. Hij heeft alle macht in de hemel en op de aarde. Heb je Zijn stem al gehoord? Want ook nu roept Hij: *Mijn zoon, Mijn dochter, volg Mij! Geef Mij je hart!* Want je begrijpt het wel, als de Heere je roept, hoef je niet van huis weg te lopen. De Heere roept je op om je vermaak niet te zoeken in de dingen van de wereld, in al die dingen die je zo in beslag kunnen nemen. Om je niet te laten meeslepen door sporthelden of je over te geven aan allerlei soorten muziek.

Volg Mij, zegt de Heere.

Lezen: Markus 1: 14-20

Donderdag 22 februari - Een zondig mens

Heere! Ga uit van mij; want ik ben een zondig mens - Lukas 5:8b

De hele nacht waren de vissers bezig geweest. Niets hadden ze gevangen. Ze waren er moe en ook moedeloos van. Zoveel inspanningen zich getroost en geen enkel resultaat. En dan komt Jezus in het schip van Petrus en zegt: *Steek af naar de diepte en werp uw netten uit om te vangen*. Het is geen wonder dat Petrus tegenstribbelt. Zou de vis zich nu wel laten vangen? Maar het woord van de Heere Jezus doet zo'n kracht dat Petrus zegt: *Op Uw woord zal ik het net uitwerpen*. Dan gebeurt er een wonder. Het net raakt zo vol met vissen, dat het scheurt. Ze moeten een ander schip erbij halen om hen te helpen de grote hoeveelheid vis aan wal te brengen. Petrus is overweldigd door de goddelijke majesteit en heerlijkheid van Jezus. Hij valt aan Zijn voeten en zegt: *Heere! Ga uit van mij; van ik ben een zondig mens*.

Heb jij ook al eens je knieën voor de Heere gebogen? Heb je jezelf ook al leren kennen als Petrus? Of zijn je ogen nog gesloten voor de wonderen die Hij ook vandaag nog doet? Want is het geen wonder dat de Heere je spaart en elke dag eten en drinken geeft? Zoveel mensen hebben honger en jij hebt overvloed.

Vraag of de Heere je er ogen voor wil geven om het te zien. Opdat je hart er onder mag verbreken en de ootmoedige belijdenis van Petrus ook uit jouw mond mag worden gehoord. Dat is de Heere aangenaam.

Lezen: Lukas 15: 11-24

Vrijdag 23 februari - De Christus Gods

En Petrus, antwoordende, zeide: De Christus Gods - Lukas 9: 20b

In verkorte vorm wordt hier weergegeven wat in Johannes 6: 68-69 uitgebreider wordt verteld. Het is de belijdenis de Petrus uitsprak op de vraag van de Heere Jezus: *Wie zegt gij, dat Ik ben?* Petrus geeft antwoord: *De Christus Gods*. Je weet van de catechisatie wat Christus betekent. Dat betekent 'Gezalfde'. Hij, de Heere Jezus, is van de Vader gezalfd tot Profeet, Priester en Koning. Natuurlijk kunnen we nu niet al die ambten van Christus behandelen. Maar met deze belijdenis sprak Petrus uit dat hij alleen van Jezus ware wijsheid kon leren, dat hij alleen door Zijn offer gered kon worden en ook dat hij door Jezus als de Koning geregeerd wilde worden.

Die vraag wordt ook aan jou gesteld: *Wie zeg jij dat Ik ben?* Wat is jouw antwoord? Is de Heere Jezus voor jou iemand Die veel goeds gedaan heeft op de aarde, maar Die verder geen betekenis voor je heeft? Of interesseer je je helemaal niet voor Hem? Dat is geen wonder, want dat doet niemand van zichzelf. Er is niemand die naar Hem vraagt. Wat groot dat Hij dan Zelf deze vraag aan je hart legt: *Wie zeg jij dat Ik ben?* Daar moet je een antwoord op weten te geven. In dit leven! Als je sterft is het te laat. Dan zullen we Hem allemaal zien en het ook moeten bekennen dat Hij de Christus is. Maar dan zal het te laat zijn. Want Hem te kennen is het eeuwige leven, maar Hem te missen eeuwige rampzaligheid.

Lezen: Johannes 6: 66-71

Zaterdag 24 februari - Ga weg achter Mij

Ga weg achter Mij, satanas! Gij zijt Mij een aanstoot... - Mattheus 16: 23b

Petrus is het er helemaal niet mee eens dat zijn geliefde Meester de discipelen verkondigt wat er gaat gebeuren. De Heere Jezus heeft ervan gesproken dat Hij naar Jeruzalem moet gaan om daar te lijden en te sterven. Dat de Heere Jezus erbij zegt in vers 21 dat Hij ook op de derde dag zal worden opgewekt, heeft Petrus misschien helemaal niet gehoord. Hij zegt: God behoeft U daarvoor. Hij is het helemaal niet eens met de weg die de Heere Jezus moet gaan. En toch moest Jezus deze weg gaan. Niet alleen omdat God dat besloten had en het door de profeten was voorgezegd, maar omdat er anders geen verzoening voor de zonden zou zijn. Ook niet voor de zonden van Petrus.

Misschien ben je het wel met Petrus eens. Moet dat nu zo? De Heere Jezus had toch ook wel zonder te lijden en te sterven zondaren kunnen verlossen van het eeuwige verderf? Hij is toch God? Hem is toch gegeven alle macht in de hemel en op de aarde? Ik kan me die vragen wel voorstellen. Maar we vergeten dan, dat Hij naar Jeruzalem moest om te lijden en te sterven, omdat er betaald moet worden voor onze zonden. God had immers gesproken: *Ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven!* Daarvoor moedt de Heere Jezus nu de dood in.

Als je mag geloven, dat Hij die vreselijke weg moest gaan, ook voor jouw zonden, dan zal je de bestraffing van Petrus verstaan.

Lezen: Mattheüs 16: 21-28

Zondag 25 februari - Het is goed dat wij hier zijn

Heere! Het is goed, dat wij hier zijn... - Mattheüs 17:4b

Nog maar zes dagen geleden heeft Petrus zich verzet tegen het lijden en sterven van de Heere Jezus. Nu spreekt hij heel anders. Als de Heere Jezus hem met Jakobus en Johannes heeft meegenomen op een hoge berg, waarschijnlijk de berg Thabor, gebeurt iets wonderlijks. De Heere Jezus wordt veranderd van gedaante. Zijn gezicht gaat blinken als de zon en Zijn kleren worden verblindend wit als het licht. De drie discipelen zien Hem zo. Zij zien ook Mozes en Elia, die met Jezus spreken. Dan zegt Petrus, ook namens de andere twee: *Heere! Het is goed, dat wij hier zijn.*

De Heere Jezus geeft de discipelen hier iets te ervaren van wat het zal zijn om altijd bij de Heere te zijn en in Zijn heerlijkheid te delen. Dat geeft zo'n overstelpende vreugde in hun harten dat ze hier altijd wel zouden willen blijven. Ze zullen later leren dat het hier het land van de rust niet is, maar wat spreekt uit hun woorden een verlangen om altijd bij de Heere te zijn. Wat is het goed altijd bij Hem te zijn en in Zijn heerlijkheid te mogen delen.

Al het goed en het goud van de wereld kan daar niet tegenop. Dat verbleekt bij het zien op die heerlijkheid. Echte vreugde en blijdschap is er alleen in de nabijheid van Jezus. Bij Hem, Die Zichzelf gegeven heeft om zondaren zalig te maken. Ken je ook dat verlangen? Kan de wereld ook jouw hart niet meer bekoren? Zoek Hem dan tot je deel te krijgen.

Lezen: Mattheüs 17: 1-13

Maandag 26 februari - Ik ken de mens niet

Toen begin hij zich te vervloeken en te zweren: Ik ken de Mens niet. - Mattheüs 26:74

Misschien durf je er voor je vrienden en vriendinnen ook niet voor uit te komen dat je zondags naar de kerk gaat. Misschien is het nog wel erger met je. Je hebt wel eens heel stoer tegen je vrienden gezegd: 'Nou, voor mij hoeft het allemaal niet. Ik ga nog wel naar de kerk, maar ik doe dat eigenlijk alleen maar om mijn ouders een plezier te doen. Als het aan mij zou liggen ging ik niet meer naar de kerk en naar de catechisatie. En als ik het straks zelf voor het zeggen heb...'

Maar wees eens eerlijk. Meen je dat nu echt? Of is er diep in je hart een stem die zegt, dat wat je tegen je vrienden heb gezegd, toch niet klopt met wat je denkt. Want je voelt dat het niet goed is om zo te praten. Misschien heb je er wel last van dat je het gezegd hebt en klopt je geweten. Dat hoop ik tenminste. Ik hoop ook dat je daarvoor vergeving vraagt bij de Heere. Dat kan en dat mag! Petrus was bang, dat hij net als de Heere Jezus gevangen genomen zou worden als ze hem zouden herkennen als een discipel van Jezus. Hij had zichzelf er niet voor over. Nee, dat de Heere Jezus Zich in de zaal van Kajafas op datzelfde ogenblik in Zijn gezicht laat spuwen en Zich laat slaan door Zijn beschuldigers uit liefde tot Zijn kinderen, doet Petrus niet anders spreken. Totdat... de Heere Jezus Zich omkeert en Petrus in de ogen kijkt.

Als Hij jou nu in de ogen zou kijken, wat zou je dan doen? Ook bitter wenen over de zonden of je gezicht afkeren?

Hij ziet je in de ogen! Nu!

Lezen: Mattheüs 24: 69-75